

РЕШЕНИЕ

№ 6755

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело № 20231110124323 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 от ГПК.

Производството по делото е образувано по предявени от “***” ЕАД против М. А. **, ЕГН: ***** и Ю. А. ** ЕГН *****, обективно кумулативно съединени искове с правно основание 422, ал.12 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „***” ЕАД твърди, че е доставил на ответника топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че ответниците ползвали енергията, като за процесния период не заплатили дължимата цена. Моли съда да осъди ответниците да му заплатят сума в общ размер на 90,12лв., като по отношение на М. А. Т. се претендира сумата 31,44лв. - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.2021г. до м.04.2022г. 1,99лв. - законна лихва за забава от 05.03.2021г. до 05.01.2023г., както и 9,87 лв., представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020г. до м.09.2021г. и 1,76лв. - законна лихва за забава за периода от 01.07.2020г. до 05.01.2023г., по отношение на Ю. А. Т. се претендира за сумата от 31,44лв.- главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.2021г. до м.04.2022г., 1,99лв. - законна лихва за забава от 05.03.2021г. до 05.01.2023г., както и 9,87лв.-

представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020г. до м.09.2021г. и 1,76лв. - законна лихва за забава за периода от 01.07.2020г. до 05.01.2023г., ведно със законната лихва от 10.01.2023г. датата на депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение по ял. 410 от ГПК вх. №5864 до окончателното изплащане на сумите. Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците депозират отговор на исковата молба, в който заявяват, че процесните вземания са погасени чрез плащане в хода на процеса.

В проведеното на 14.04.2024 г. открито съдебно заседание е постъпила и докладвана молба от процесуалния представител на ищеца с която заявява, че е постъпило плащане в размер на 173.07 лв., с което са погасени претендираните от ищеца суми – главница, лихви и разноски, като незаплатено е останало единствено юрисконсултско възнаграждение за исковото производство, което се претендира и за което се представи списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Софийски районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа и правна страна:

По иска по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи: 1. съществуването на облигационно правоотношение между страните през исковия период с предмет – доставка на топлинна енергия за битови нужди; 2. качеството на ответника на клиент на топлинна енергия за битови нужди през исковия период, както и че до процесния имот, който е топлоснабден, е доставена топлинна енергия на стойност исковата сума; 3. през исковия период е извършвана услугата дялово разпределение, както и че стойността ѝ възлиза на исковата сума.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

Основателността на исковата претенция по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД се обосновава с кумулативното наличие на следните предпоставки (юридически факти): 1. наличие на главно задължение; 2. ответникът да е изпаднал в забава, респ. падежът на задължението за заплащане на претендираните суми;

периода на забавата. В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на тези предпоставки. Ответникът разполага с възможност да проведе насрещно доказване по тези факти. В тежест на ответника е да установи, че е погасил главния дълг на падежа.

Доколкото липсва спор между страните, че всички предпоставки, обуславящи основателността на исковите претенции, са се осъществили, както и предвид извършеното плащане на претендираните суми, извършено в хода на настоящото производство, което съдът съобрази на основание чл. 235, ал. 3 от ГПК, се налага извод, че в полза на ищеца са възникнали вземания срещу ответниците за стойност на доставена топлинна енергия, мораторна лихва върху нея, цена на услуга дялово разпределение на топлинна енергия и мораторна лихва върху нея в размерите, посочени в петитума на исковата молба.

Съгласно постоянната съдебна практика, решението на съда трябва да отразява правното положение между страните по делото, каквото е то в момента на приключване на устните състезания. Това задължава съдът да вземе предвид и фактите настъпили след предявяването на иска, ако те са от значение за спорното право, било защото го пораждат или защото го погасяват – ищецът придобива спорното право след предявяването на иска, притезанието става изискуемо в течение на делото, ответникът плаща или прихваща след предявяването на иска. Преценката на съда за основателността на иска следва да бъде направена с оглед материалноправното положение в деня на приключване на устните състезания (а не в деня на предявяване на иска), което може да стане, ако съдът вземе предвид и фактите, настъпили след предявяването на иска, както го задължава разпоредбата на чл. 235, ал. 3 от ГПК.

При това положение исковата претенция следва да бъде отхвърлена като неоснователна поради извършено в хода на процеса плащане (факт настъпил след предявяване на исковата молба и преди приключване на съдебното дирене в настоящото производство), който факт съдът е длъжен да съобрази на основание чл. 235, ал. 3 от ГПК. (със сумата от 173.07 лв. са погасени изцяло задълженията за главници и лихви, в размер на 90.12 лв., като разликата от 82.95 лв. следва да се приспадне от присъдените разноси)

По отношение на разноските:

По общото правило на чл. 78, ал. 1 и 3 от ГПК присъждането на разноси на страните се основава на вината на противната страна, която с поведението си е предизвикала предявяване на иска или защитни действия срещу неоснователно предявен срещу нея иск. Следователно, разноси винаги се дължат, когато неправомерно е засегната чужда правна сфера, като задължението за заплащането им е задължение за заплащане на понесените от съответната страна вреди.

Доколкото в разглеждания случай неоснователността на исковата претенция е обусловена от факти и обстоятелства, настъпили в хода на процеса, а именно поради извършено плащане от страна на ответниците след постъпването на исковата молба в съда, се налага извод, че с поведението си същите са дали повод за завеждане на делото, съответно дължат на ищеца разноси. Още повече в конкретния случай ответникът, не отговаря на собствено основание за задълженията на наследодателя си, а в качеството си на наследник, доколкото това вземане за разноси е възникнало в патримониума на наследодателя на ответника, поради което с приемането на наследството се счита, че ответникът е приел както активите, така и пасивите от наследствената маса на наследодателя си.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Съдът съобрази, че ищецът претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, с оглед на което на основание чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ намира, че следва да му се присъди такова в размер именно на 100,00 лв. Следва да се присъди и държавна такса в размер на 25 лв.

Съгласно т.12 от ТР №4/2013г. по т.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да присъди разноските направени от ищеца и в заповедното производство, възлизащи в размер на 25 лв. - държавна такса в заповедното производство и 50 лв. за юрк. възнаграждение.

С остатъкът от сумата в размер на 82.95 лв. следва да се погасят изцяло присъдените разноси в заповедното производство в размер на 75 лв., като с остатъкът в размер на 7.95 лв. следва да се приспадне от дължимите в

исковото производство разноси, а именно от 125 лв.

Така ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца сума в размер на 117.05 лв. разноси за исковото производство, съобразно притежаваната от всеки един от тях квота, а именно по 1/2-ра.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ищеца „***“ ЕАД, ЕИК ***, срещу М. А. **, ЕГН: ***** и Ю. А. ** ЕГН *****, искове с правно основание по чл. 422, ал.1 ГПК, вр с чл. 79, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД, вр. чл. 149 от ЗЕ и 422, ал.1 ГПК, вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на при равни квоти на сумите, в общ размер на 90,12 лв., представляващи сбор от следните задължения: сумата 62,88лв. - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.2021г. до м.04.2022г. 3,99лв. - законна лихва за забава от 05.03.2021г, до 05.01.2023., както и 19,74 лв., представляваща сума за разпределение на топлинна енергия за периода от м.05.2020г. до м.09.2021г. и 3,51 лв. - законна лихва за забава за периода от 01.07.2020г. до 05.01.2023г., ведно със законната лихва от 10.01.2023г. датата на депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК вх. №5864 до окончателното изплащане на сумите, като **ПОГАСЕНИ ЧРЕЗ ПЛАЩАНЕ**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК М. А. **, ЕГН: ***** да заплати на „***“ ЕАД, ЕИК *** сумата от 58,53 лв. за юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 и 8 от ГПК Ю. А. ** ЕГН ***** да заплати на „***“ ЕАД, ЕИК *** сумата от 58,53 лв. за юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

Решението е постановено при участието на „***“ ООД, – трето лице-помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

